

הבל שוחטין פרק ראשון חולין

טז

עין משפט
נר מצוה

ק"א מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ס"ב מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ש"ס מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב

כל הגרות של מתנת מעטלים - דל מחסת לא מאיזי אפילו ימים
בגון של נחשת וכו' כן : [א] הולק בשבת - שהיה נר הולק בו
בין השמשות ומקלה מתנת איסור שאסור לכבות אר נאסר גם הוא
למנוח וכו' שהקלה לבין השמשות והקלה לכל היום : שדלוק
בו גר אכל בהמה דומינל מירחא
אימר הדור חייל : יאכל - הוא עלמו
ובו ביום ואין לרין להמתין עד הערב
כדי שיעשו דהא דלמירין בעלמא
לערב כדכי שיעשו לית ליה לר"מ אלא
היכא דעבר יקראל איסורא ובמוד
דאיכא חיובא דלא נמטייה הגאה
דאיסורא אכל בשוגג לא : במוד -
דאיכא איסורא : לא יאכל - בו ביום
עד שתחך וכדי שיעשו והוא הדין
לאחרים נמי דאסור למיליה בו ביום
דטעמא משום דלא נמטייה הגאה
מאיסורא הוא ובי שיה לאורחא כדכי
שיעשו לא מני לו הגאה מניה ואידי
דמנא רישא כדדייה דלשמעין רבוחא
להתירא תנא נמי ספא כדדייה :

[ל] דמנא וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס

מנא
ד"ה חולין

מנא
ד"ה חולין

מנא
ד"ה חולין

שימה מקובצת
[א] הירחא בשבת - ב"ב
שדלוק בו מאי
שבת : [ב] חבשל
בשבת בשוגג יאכל א"ל
ד"ה חולין : [ג] ב"ב
מ"ה : [ד] דמנא דלא
ש"ה לא גזר ב"ה
רמב"ם :

**אכל נרות של מתנת מעטלים חוץ מן הנר
שהדליק בו באותה שבת אלא שאני
החם והוא דחי לה בידים, אלא אמר
רב אשי ברי הונא דמשל הוא דתנן**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

**המבשל בשבת בשוגג יאכל, במוד לא
יאכל דברי רבי מאיר רבי יהודה אוסר
בשוגג יאכל בלאו שבת, במוד לא
יאכל עולמת רבי יוחנן הסנדלר אוסר
בשוגג יאכל למציאי שבת לאחרים, ולא
לו, במוד לא יאכל עולמת לא לו ולא
לאחרים**

כל הגרות של מתנת מעטלים - דל מחסת לא מאיזי אפילו ימים
בגון של נחשת וכו' כן : [א] הולק בשבת - שהיה נר הולק בו
בין השמשות ומקלה מתנת איסור שאסור לכבות אר נאסר גם הוא
למנוח וכו' שהקלה לבין השמשות והקלה לכל היום : שדלוק
בו גר אכל בהמה דומינל מירחא
אימר הדור חייל : יאכל - הוא עלמו
ובו ביום ואין לרין להמתין עד הערב
כדי שיעשו דהא דלמירין בעלמא
לערב כדכי שיעשו לית ליה לר"מ אלא
היכא דעבר יקראל איסורא ובמוד
דאיכא חיובא דלא נמטייה הגאה
דאיסורא אכל בשוגג לא : במוד -
דאיכא איסורא : לא יאכל - בו ביום
עד שתחך וכדי שיעשו והוא הדין
לאחרים נמי דאסור למיליה בו ביום
דטעמא משום דלא נמטייה הגאה
מאיסורא הוא ובי שיה לאורחא כדכי
שיעשו לא מני לו הגאה מניה ואידי
דמנא רישא כדדייה דלשמעין רבוחא
להתירא תנא נמי ספא כדדייה :

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

ב"ב מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ס"ב מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב
ש"ס מ"ה פ"ז מ"ה ס"ב

[ל] דמנא וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס

מנא
ד"ה חולין

מנא
ד"ה חולין

מנא
ד"ה חולין

שימה מקובצת
[א] הירחא בשבת - ב"ב
שדלוק בו מאי
שבת : [ב] חבשל
בשבת בשוגג יאכל א"ל
ד"ה חולין : [ג] ב"ב
מ"ה : [ד] דמנא דלא
ש"ה לא גזר ב"ה
רמב"ם :

**רבינו גרשום
כל הגרות של מתנת מעטלים - דל מחסת לא מאיזי אפילו ימים
בגון של נחשת וכו' כן : [א] הולק בשבת - שהיה נר הולק בו
בין השמשות ומקלה מתנת איסור שאסור לכבות אר נאסר גם הוא
למנוח וכו' שהקלה לבין השמשות והקלה לכל היום : שדלוק
בו גר אכל בהמה דומינל מירחא
אימר הדור חייל : יאכל - הוא עלמו
ובו ביום ואין לרין להמתין עד הערב
כדי שיעשו דהא דלמירין בעלמא
לערב כדכי שיעשו לית ליה לר"מ אלא
היכא דעבר יקראל איסורא ובמוד
דאיכא חיובא דלא נמטייה הגאה
דאיסורא אכל בשוגג לא : במוד -
דאיכא איסורא : לא יאכל - בו ביום
עד שתחך וכדי שיעשו והוא הדין
לאחרים נמי דאסור למיליה בו ביום
דטעמא משום דלא נמטייה הגאה
מאיסורא הוא ובי שיה לאורחא כדכי
שיעשו לא מני לו הגאה מניה ואידי
דמנא רישא כדדייה דלשמעין רבוחא
להתירא תנא נמי ספא כדדייה :**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**

**הנרות הב"ב
(ה) רש"י ד"ס בבב
ד"ה חולין וכן א"כ
בש"ס ושמ"ס**